

λυτέλεια, ρουσφρέτια, φιλίας, ἀμάθεια, ἀνειδικότης, αὐθαιρσία.

Ότε τὸ πρῶτον συνέστη, οἱ ὑπολογισμοὶ τῆς ἐγίνοντο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκθέσεων τοῦ Δούδ, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὕλική ἢ ἡθικὴ συνδρομὴ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὑπῆρχε δὲ βεβαιότης ὅτι ἡ Ἑταιρία θὰ ἐκέρδιζεν. Ὑπῆρχε δὲ τόση βεβαιότης, ὥστε εἰς ἓν ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ ὤρίσθη ὅτι τὸ μέρισμα τῶν μετόχων οὐδέποτε ὑπερβαίνει πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν ! ! ! !

Καὶ ποία ὑπῆρξαν τὰ πραγματικὰ ἀποτελέσματα ; Τὸ δημόσιον μόνον μέχρι τοῦ 1869 ἐνῶ ὥφειλε κατὰ τὰς συμβάσεις νὰ συντρέξῃ τὴν Ἑταιρίαν μὲ ἐνάμιση ἑκατομμύριον, τῇ ἐχορήγησεν **ἐπτά** δι' ὧν ἡδύνατο νὰ ἀγοράσῃ **εἴκοσι** ἀτμόπλοια ἀπαράλλακτα πρὸς τὰ τῆς ἑταιρίας, τὰ ὅποια νὰ χρησιμεύουν καὶ διὰ τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν καὶ ἐν τούτοις καὶ τὸ μισὸν τοῖς ἑκατόν μέρισμα ἔγεινεν ὀνείρον, εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς πρώτης δωδεκαετίας τὸ ἔλλειμμα τῆς Ἑταιρίας ἀνῆλθεν εἰς τὸ τρίτον τῶν κεφαλαίων τῆς.

Τίς τὴν ἔφαγε τὴν Ἑταιρίαν ; Ἡ κακὴ διοίκησις, ἡ πολυτέλεια, ἡ σπατάλη, ἡ ἀνειδημοσύνη καὶ αἱ καταχρήσεις. Εἰς χεῖρας ἐνὸς ἢ Ἑταιρία θὰ εὐδαιμόνει· εἰς χεῖρας Ἑβραίων συμβούλων ἡ Ἑταιρία ἐχρεωκόπησεν.

*
* *

Τὸ συμπέρασμα τῶν σκέψεών μας εἶναι ὅτι ἡ Ἑταιρία τῆς Σύρου δὲν εἶναι ἀξία περαιτέρω ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου· ἀλλὰ καὶ ἂν ἦτο ἀξία τοιαύτης, πάλιν τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ἀπέναντι νέας ἑταιρίας ἀπαιτεῖ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ.

Ἐκ τῶν δύο τὸ **ἔν'** ἢ ἡ ἀποζημίωσις θὰ δοθῇ εἰς τὸν ζητούντα ὀλιγώτερον Γαλούσῃν ἢ δὲν θὰ δοθῇ εἰς κἀνέναν, διδομένων ἀπλῶς εἰς μειοδοσίαν τῶν ἀγόνων γραμμῶν.

Αὐτό.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΦΟΝΕΥΟΥΣΑΙ

ΚΑΙ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΨΗΦΙΖΟΥΣΑΙ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξέδωκεν ὁ διαπρεπὴς δραματικὸς τῆς Γαλλίας Δουμᾶς σύγγραμμα μεγάλης ἐνεστώσης ἀξίας, κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς. Πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ὁ Φίγαρος τῶν Παρισίων κατεχώρισεν ἀποσπάσματα τινὰ, τὰ ὅποια ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ μεταφέρωμεν καὶ εἰς τὰς στήλας τοῦ «Μὴ Χάνεσαι.» Ἐχουν καὶ τοπικὴν αὐτὰ ἀξίαν, διότι τὰ δικαστήριά μας εἰς ὑπόθεσιν λίαν τρυφερὰν ἔδειξαν ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἔρμαιον τῶν ἰσχυρῶν καὶ δικαιοσύνη τῆς ἀδικίας.

Ἀντιπαρερχόμεθα τὴν αἰσθητικὴν καὶ τὴν θεωρίαν, προσεγγίζομεν τὸ ἔγκλημα καὶ τὸ αἷμα· ἀντιπαρερχόμεθα τοῦ κωμικοῦ μὴ προσδοκῶντας παρ' ἡμῶν, ἀλλ' ἢ τὴν ἀνευφημίαν καὶ τὸν συριγμόν· καὶ πλησιάζομεν πρὸς θύματα καὶ δαίμονας ἀναμένοντας τὴν ἀθώωσιν ἢ τὴν καταδίκην· πρὸ ἡμῶν ἀνοίγονται ὀρίζοντες ἐλευθερίας, τιμῆς καὶ ζωῆς· ἀκεῖ που εἰσι τὸ δεσποτικόν καὶ τὸ ἐκρίμα.

Προσέξωμεν, διότι αἱ αὐταὶ αἰτίαι, τὰ αὐτὰ ἀποτελέ-

σματα, αἱ αὐταὶ συνέπειαι θέλουν συμπέσει ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν. Καὶ παρὰ τῶν τριῶν ἐνόχων θέλομεν ἀκούσει διατύπωσιν τοῦ αὐτοῦ παραπόνου, διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος, ἐκκλησίαν πρὸς τὴν αὐτὴν ἐκδίκησιν· καὶ ὅμως τόσον διάφορος εἶναι ἡ τάξις εἰς ἣν ἐκάστη τῶν τριῶν ἀνήκει. Ἡ πρώτη ἡθοποιὸς, ἡ δευτέρα ὑπνέτρια ἢ, καθὼς λέγουσιν, πόρνη· ἡ τρίτη οἰκοδόσποινα· ἐκείνη παρθένος, ἡ ἄλλη τεκνοποιήσασα ἤδη μεθ' ἐτέρου, καὶ ἡ τελευταία ἔγγαμος· μὲ τέκνα νόμιμα, τὰ ὅποια ἡγάπα, σεβαστῇ καὶ ὡς γυνὴ καὶ ὡς σύζυγος καὶ ὡς μήτηρ.

Πρὶν ἢ διαπραξῇ ἐκάστη τῶν τριῶν τὸ ἔγκλημά της, ἡ πρώτη κατὰ τὰξιν ἱεραρχικὴν ἐνόμιζεν ὅτι ἐδικαιοῦτο νὰ περιφρονῇ τὴν δευτέραν, ἡ τελευταία νὰ περιφρονῇ τὰς δύο ἄλλας.

Καὶ ὅμως ἰδοὺ τώρα ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐδωλίων καθήμεναι, ὑπὸ τῶν αὐτῶν χωροφυλάκων φρουρούμεναι, εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν προσκαλούμεναι ὅπως ἀπαντήσουν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπὶ τέλους συμπάθειαν ἐμπνεύσαι. Διατί ; Διότι ἐπὶ τῶν ἐδωλίων αὐτῶν δὲν βλέπομεν πλέον τὴν ἡθοποιὸν, τὴν ὑπνέτριαν, τὴν οἰκοδόσποιναν, δὲν βλέπομεν τοιαύτας ἢ τοιαύτας γυναῖκας, ἀλλὰ τὴν Γυναῖκα, ἥτις πανδήμως, ἥτις βιαίως ζητεῖ δικαιοσύνην κατὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰς ἣν ἡ κοινὴ γνώμη, προκαλουμένη ν' ἀποφανθῇ, ἀπονέμει δικαιοσύνην τόσῳ μάλιστα πανηγυρικῶς, ὥστε ὁ νόμος ἀναγκάζεται νὰ ὑποκύβῃ.

Καὶ ποῖος εἶναι ὁ ἀνὴρ, καθ' οὗ αἱ τρεῖς αὐταὶ γυναῖκες ζητοῦν δικαιοσύνην ; Εἰς τὴν μίαν περίστασιν ὀνομάζεται Κ. Γ. . . , εἰς τὴν ἄλλην Κ. Π. . . , καὶ εἰς τὴν τρίτην Κ. Τ. . . . Ἀλλ' εἶναι τρεῖς διάφοροι ἄνθρωποι ; Ὁχι. Εἶναι εἰς καὶ μόνος, ὁ αὐτὸς πάντοτε, ἀλλ' ὑπὸ διάφορα ὀνόματα, εἶναι ὁ Ἀνὴρ, οὐχὶ ὡς θέλουν αὐτὸν ἡ φύσις καὶ ἡ ἡθικὴ, ἀλλ' ὡς τὸν ἐξουσιοδοτοῦσι νὰ εἶναι οἱ νόμοι μας.

Ἡ μὲν φύσις εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ : «Σοὶ ἔδωκα περιεργείας, ἀνάγκας, ἐπιθυμίας, πάθη, αἰσθήματα, τῶν ὁποίων τὴν ἱκανοποίησιν δύνασαι νὰ εὕρῃς μόνον εἰς τὸ ὄν τὸ καλούμενον γυναῖκα, εἰς ἣν ἔδωκα καρδίαν, φαντασίαν καὶ ἐνίοτε ὁρμὰς ἐνεκα τῶν ὁποίων παραπίθεται καὶ παρασύρεται ὑπὸ σοῦ. Λαβὲ τὴν γυναῖκα αὐτὴν· καὶ ἀφοῦ ἱκανοποίησας τὰς ὁρμὰς σου, τὰς ἀνάγκας σου, τὰς ἐπιθυμίας σου καὶ τὰ πάθη σου, ἐὰν γνωρίζῃς νὰ χρησιμοποίησας τὴν νοημοσύνην, τὴν συνείδησιν καὶ τὰ αἰσθήματα δι' ὧν σ' ἐπρόκλιστα, θ' ἀγαπήσῃς τὴν γυναῖκα αὐτὴν, θὰ τὴν κατὰ τήσῃς κοινωνὸν ὅλου σου τοῦ βίου καὶ μητέρα τῶν τέκνων σου. Ἐὰν ἔχῃς ἐλπίδα εὐτυχίας ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ ἐλπίς αὕτη ἰδὼ κρύπτεται.»

Καὶ ἡ ἡθικὴ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ :

«Τὸ τοιοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Τὴν γυναῖκα αὐτὴν τὴν ἐξέλεξας, τὴν ἀγαπᾷς, θέλεις νὰ τὴν λάβῃς, νὰ τὴν καταστήσῃς μητέρα ; Μὴν περιμείνης τὴν κατοχὴν καὶ τὴν μητρότητα διὰ νὰ τὴν συνδέσῃς διὰ παντὸς μετὰ σοῦ. Δὲν τῇ ὀρεῖται μόνον ἔρωτα, ἀλλὰ καὶ σεβασμόν· ἀνευ αὐτοῦ εἶναι ἀλύματος ὁ διαρκὴς ἔρωτας, πῶς δὲ ὁ ἔρωτας σου νὰ μὴ εἶναι διαρκὴς, ἀφοῦ τὸν περιγράφεις ἀκατάσχετον ; Δὸς λοιπὸν δείγματα εἰς τὴν γυναῖκα αὐτὴν καὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τοῦ ἔρωτός σου, δὸς αὐτῇ ἐκ τῶν προτέρων ὅ,τι οἱ ἄλλοι τῇ δίδουσι κατόπιν, περιορίσθητι εἰς αὐτὴν, αὐτὴν διὰ τοῦ ὀνόματός σου τιμῶν, δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὰ τέκνα σὰς ἐργαζόμενοι.»

Τὰ ἦθη ὅμως καὶ οἱ νόμοι λέγουσιν τῷ ἀνθρώπῳ : «Δυσπίσται, πρόσεχε· ἐνεστὶν ἐκεῖ ἀπατηλὸν τι δέλεαρ, ἀμύβητος ἀλληλεγγύη καὶ εὐτυχία λίαν ἀόριστος. Ἀπόλαυσον

τῆς ἡδονῆς, ἀλλ' ἄφες τὸν γάμον, τὴν ἄλυσιν· ἄφες τὸ παιδίον, τὸ φορτίον· καὶ ἐπανάρχισε μετ' ἄλλων γυναικῶν τὸ αὐτὸ παιγνίδιον, ἐφ' ὅσον δύνασαι. Οὕτω κερδίσεις τὴν ἡδονὴν καὶ μετὰ τῆς ἡδονῆς τὴν ἐλευθερίαν. Οὐδεὶς θὰ ἔχῃ ποτὲ τὸ δικαίωμα νὰ σοῦ παρατηρήσῃ τι, ἀλλ' ἐὰν κατὰ τύχην σοῦ ζητηθῶσιν εὐθύναι, μὴ ἐντραπῆς, μὴ φοβηθῆς, ἐδῶ εἴμεθα ἡμεῖς, καὶ νόμοι καὶ ἥθη, ἡμεῖς θ' ἀποκριθῶμεν καὶ περὶ σοῦ καὶ ὑπὲρ σοῦ.»

Πλείστοι δὲ ἄνθρωποι, καὶ κατ' ἐξοχὴν μετὰ τῶν μᾶλλον ἐξηυγενισμένων, ἀντιπαρέρχονται τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἠθικῆς καὶ συνδέοντες τὰς ἡδονὰς τῆς φύσεως μὲ τὰς εὐκολίας τοῦ νόμου, ἀπ' αἰώνων ἤδη, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐξῆς κολουήσαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ προσεταιρίζονται κόρας ἄνευ περιουσίας, ἄνευ οἰκογενείας, ἄνευ οὐδεμιᾶς κοινωνικῆς ἀμύνης, νὰ τὰς διατηρῶσιν ἀρεσκούσας, νὰ τὰς ἐγκαταλιμπάνωσιν ἀπαρεσκούσας. Τὰ πράγματα ἔβαινον οὕτω καὶ τὰ ἄλλα τὰ συνεπλήρουν ἡ αὐτοχειρία καὶ ἡ πορνεία. Δι' ἐκείνης ἡ κοινωνία ἀπηλλάσσετο καὶ τοῦ ἐλέγχου καὶ τῶν φροντίδων· δι' αὐτῆς ἄλλοι ἄνδρες, ἠθικώτεροι, μεθοδικώτεροι, ἔχοντες πλείους ἐγγυήσεις, ἠθικὰ, προμηθεύονται τὴν ἡδονὴν ἐκ δευτέρας μὲν χειρὸς καὶ ὀλιγώτερον ἐξειδικασμένην, ἀλλὰ συνήθως εὐαρεστωτέραν τῇ πρώτῃ καὶ οὕτω πῶς τὸ ἐμπόριον τῶν ἀμαζηλατῶν καὶ τῶν βραπτῶν εὐημερεῖ, ὅτι δ' ἡ κοινωνικὴ οἰκονομία κερδίζει, χάνουσιν ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ἀξιοπρέπεια. Οἱ μεγάλοι πολιτισμοί, καθὼς φαίνεται, ἔχουν ἀνάγκην τῶν συναλλαγῶν αὐτῶν ἀκαὶ τέλος πάντων, θὰ ἔλεγεν ὁ κ. Προυδὼν, ὅστις πάντοτε παρουσιάζεται ὅταν πρόκειται περὶ λύσεως δις σεπιλύτων φαινομένων ζητημάτων, αἱ δεσποινίδες αὐταὶ δὲν ἦσαν δὰ καὶ τόσον ἐξοχα πράγματα, πῶς δὲν ὑπερησπίσθησαν ἑαυτὰς καλλίτερον; Ὁφείλον νὰ προῖδωσι τὸ ἀποτέλεσμα· ἐγνώριζον πολὺ καλὰ ὅτι ἔπραττον τὸ κακὸν, διότι τὸ ἔπραττον κρυφίως· εἶναι φυσικὸν τὸ κακὸν νὰ τιμωρῆται. Ἔσχον τὰς ἀπολαύσεις τοῦ ἔρωτος χωρὶς νὰ δεχθῶσι τὰ καθήκοντά του, ἔχουσι τώρα τὰς δδύνας του χωρὶς τῶν δικαιομάτων αὐτοῦ· εἶναι λοιπὸν ἀντάξια τῆς τύχης των.»

Ἰπάρχει ἀλήθειά τις ἐν αὐτοῖς· ὥς ὑπάρχει εἰς πᾶν ὅ,τι λέγει ὁ κ. Προυδὼν, ἄλλως δὲν θὰ ἦτο τόσον παγκόσμιος, οὔτε θὰ τὸν ἐσπεφάνουν πάντοτε τόσοι θρίαμβοι. Τὰ πράγματα λοιπὸν ἐξηκολούθουν τὴν κατιούσαν πορείαν των καὶ δὲν ὑπῆρχεν οὔτε ἐλπίς οὔτε φόβος παρεκτροπῆς ἐξ αὐτῆς, ὅταν αἰφνιδίως τρίτον πρόσωπον ἐπενέβη ἐν τῇ ζητήματι, πρόσωπον αἰ μὲν βωβὸν, ἐνίοτε δὲ νεκρὸν, πάντοτε δ' εὐγλωττον εἰς βαθμὸν καταπληκτικόν. Ἰδωμεν τὴν διαδικασίαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ. Ἰδωμεν τί συνάγεται κατ' οὐσίαν ἐκ τῶν συζητήσεων ἐν αἷς ἐσχάτως μετ' ἐπιμονῆς ἐπενέβη.

Ἡ δικαιοσύνη πρὸς τὴν δεσποιν. Μπιέρ.

Διατί ἐπυροδόγησες κατὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ;

Ἡ κατηγορουμένη.

Γιατί τὸ παιδί ποῦ ἔκαμα μαζύ του πέθανε ἐξ αἰτίας του καὶ ἀφοῦ μιὰ φορὰ πέθανε καὶ ὁ πατέρας του μ' ἄφησε μὲς τῇ μέσῃ, ἤθελα νὰ πεθάνῃ κι' αὐτός.

Ἡ δικαιοσύνη.

Πῶς ἀφοῦ εἶχες τέτοιαις ἰδέαις ἐπανελάβες τὰς σχέσεις σου μὲ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν;

Ἡ κατηγορουμένη.

Ἦθελα ν' ἀποκτήσω ἀκόμα ἓνα παιδί.

Ἡ δικαιοσύνη.

Δὲν μᾶς ἐξηγεῖς τοῦτο;

Ἡ κατηγορουμένη.

Δὲν δύναμαι, ἀλλὰ ὅλαι αἱ μητέρες μὲ καταλαμβάνουν...

Ἀπὸ τοῦ λόγου τῆς Μαρίας Ἀντωνέττας ἐνώπιον τοῦ ἱπαναστατικοῦ δικαστηρίου, οὐδέποτε γυνή, προσβληθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀγριότητος τοῦ ἀνθρώπου, ἐξεστόμισε βαθυτέραν, τυγκινητικωτέραν, ἀληθεστέραν λέξιν.

Μεταβῶμεν τώρα εἰς τὴν δεσποινίδα Βιργινίαν Δουμαίρ.

Ἡ δικαιοσύνη πρὸς τὴν κατηγορουμένην.

Ἐφόνευσες τὸν ἐραστὴν σου;

Ἡ κατηγορουμένη.

Ναί.

Ἡ δικαιοσύνη.

Δι' σθάνεσαι λύπην διὰ τὴν πράξιν σου;

Ἡ κατηγορουμένη.

Ὅχι· ἂν ἐπρόκειτο νὰ τὸν ξανασκοτώσω θὰ τὸν ξανασκότονα.

Ἡ δικαιοσύνη.

Διατί τὸν ἐφόνευσες;

Ἡ κατηγορουμένη.

Διότι ἔκαμα παιδί μαζύ του καὶ ἤθελα νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ παιδί αὐτὸ καὶ δὲν ἤθελα νὰ τ' ἀφίσῃ εἰς τοὺς πέντε δρόμους.

Ἡ δικαιοσύνη.

Ἀλλ' εἶχες τεκνοποιήσει καὶ ἐξ ἑνὸς ἄλλου ἀκόμη ἀνδρός;

Ἡ κατηγορουμένη.

Ναί, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐγεννήθηκε νεκρὸν.

Ἡ δικαιοσύνη

Λοιπὸν εἶχατε σχέσεις καὶ μετ' ἄλλων ἀνδρῶν;

Ἡ κατηγορουμένη.

Ναί, ἀλλὰ ζωντανὸ παιδί μόνον μ' αὐτὸν εἶχα κάμει.

Καὶ τώρα εἰς τὴν Κυρίαν Τιλλύ.

Ἡ δικαιοσύνη πρὸς τὴν κατηγορουμένην.

Βχύσατε βιτριόλι εἰς τὸ πρόσωπον τῆς κυρίας Μαρσεάλ;

Ἡ κατηγορουμένη.

Μάλιστα.

Ἡ δικαιοσύνη.

Διότι ἦτο μαιτρέσσα τοῦ συζύγου σας;

Ἡ κατηγορουμένη.

Ἄν ἦτο αὐτὸ μόνον θὰ τὴν συνεχώρουν. Διότι ἔχω τέκνα καὶ ὁ σύζυγός μου, ὁ πατὴρ των, δὲν ἐπερίμενε ἢ τὸν θάνατόν μου διὰ νὰ κάμῃ τὴν γυναῖκα αὐτὴν μητέρα τῶν παιδιῶν μου· μὲ τὸ εἶπε· καὶ δὲν ἤθελα τὰ παιδιά μου νὰ ἔχουν ἄλλην μητέρα παρὰ ἐμένα μόνον, ἀκόμη καὶ ἀφοῦ ἀποθάνω.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι τὰ παιδιά ἢ μᾶλλον τὸ παιδίον εἰσχωρεῖ εἰς τὴν συζήτησιν, διὰ δὲ τῆς φωνῆς τῆς γυναικὸς, τῆς μητρὸς, ἐκείνης ἐπὶ τέλους ἦτις ὥς ἡθοποιὸς, ὥς ὑπηρετρία, ὥς μεγάλη κυρία, ἐν τῷ αἰσχεῖ ἢ ἐν τῇ δόξῃ, ἐν τῷ σκότει· ἢ ἐν πλήρει φωτὶ, ἔφερε τὸ παιδίον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς, διακιν-

δυνεύσασα τὴν ἰδίαν αὐτῆς ζῶν, ἐν μέσῳ ἀγωνίας, βασι-
νων, κραυγῶν καὶ τρόμου, ἰδοὺ ὅτι τὸ παιδίον εἰσχωρεῖ εἰ-
τὴν συζήτησιν, ἰδοὺ αὐτὸ, νόμιμον ἢ μὴ νόμιμον, ζῶντα-
νὸν ἢ νεκρὸν, ἀπὸ τοῦ μητρικοῦ κόλπου, ἀπὸ τοῦ βάθου
τῆς κοιτίδος τοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ τάφου τοῦ, ἀμύ-
νεται ὑπὲρ τῆς μητρὸς, τὴν ὁποῖαν θέλετε νὰ καταδικά-
σητε, ἐναντίον τοῦ πατρὸς ὅστις σᾶς διαφεύγει· καὶ ἰδοὺ
ἐπὶ τέλους ὅτι νικᾷ τὸν νόμον ὅστις ὑποχωρεῖ.

Τὸ ἐννοεῖτε;

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ὁ λόγος περὶ στοιχεῶν.

Ἐκαστος ἀναπτύσσει τὰς περὶ αὐτῶν ιδέας του.

Ἄλλος τὰ πιστεύει, ἄλλος δὲν τὰ πιστεύει.

Ὁ κύριος Ν. Ἀδάμ πολὺ ζωνηρᾶς Εὐας λέγει ὅτι ὅλα αὐτὸ
εἶνε κολοκύθια μὲ τὴν ῥίγανη:

— Ἔτσι κ' ἐγὼ μὲν φορὰ τὰ 'πίστευα. Τὸ σπίτι μα-
ῖ εἰλεγαν 'ς τὴν γειτονιά μας πῶς ἔχει στοιχεῖδ ἓνα βωδάκι
καὶ πῶς τὸ ἔχουν ἰδεῖ πολλοὶ καὶ τέτοια. Ἐνα βράδου ἐκεῖ
ποῦ κατέβαινα 'ς τὸ ὑπόγειο μὲ τὸ λύχνον 'στὰ χέρια βλέπω
'ς τὸν τοῖχον κάτ' μαῦρο. . . . Ἀ! δὲν 'μπόρεσα νὰ πῶ,
μοῦ 'φάνηκε πῶς ἦταν τὸ βωδάκι μὲ τὰ κέρατά του, μὲ
ὅλα του. . . Καὶ ὁμως τί ἦταν ἂν τὸ βρῆτε:

— Ὁ ἴσχιος σας, ἀνακράζει καγχάζουσα ἡ κυρία Μ.

— Τὸ ἤυρατε!

Φυσιολογία:

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς μαμῆς τοῦ ὁ Κώστας μας δὲν
ἐγεννήθη μὲ μεγάλην μύτην, ἐγεννήθη ὁμως μύωψ καὶ μὲ
μεγάλῃν πρὸς τὰ γράμματα κλίσιν. Ἀνεγίνωσκε λοιπὸν,
ἀνεγίνωσκεν. . . ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ὄργανον τῆς δράσεως ἦτον
ἀτελές, τὸ ἀναγινωσκόμενον ἐφέρετο πλησιέστατα πρὸς τὴν
ρίνα (μικρὰν τότε ἀκόμη) αὐτὴ δὲ βλέπουσα τὴν ἀδυναμίας
τῶν γειτόνων τῆς ὀφθαλμῶν ἀπεφάσισε τέλος νὰ τοὺς βο-
ηθῇ καὶ ἤρχισε καὶ αὐτὴ ν' ἀναγινώσκει. Καθὼς ὁμως
φαίνεται, ἡ ἀνάγνωσις, ὅπως ἀναπτύσσει τὸ πνεῦμα, ἀνα-
πτύσσει καὶ τὴν μύτην. Καὶ οὕτως ὁ Κώστας μας κατήν-
τησε μὲ προβοσκίδα, καὶ τώρα πέρνει μὲ τὴν μυρωδιὰ τὴν
ἄγνοιαν τοῦ ἀναγινωσκομένου.

Ἡ ἐντασις τῆς εὐγνωμοσύνης:

Νὰ συναντᾷς δεσποινίδα ἐξόχου καλλονῆς καὶ νὰ ζητῇς
ἐξ εὐγνωμοσύνης, διότι παρέστη ἐνώπιόν σου, νὰ τῆς φιλή-
σῃς τὰ 'μάτια.

Ὁ χοιρὸς Δ. τοῦ ὁποῖου ἡ προεξέχουσα κοιλία δύναται
νὰ διεγείρῃ τὴν ὄρεξιν τοῦ πλέον τέμπελχου γελοιογράφου
ἦλθεν εἰς ἐπίσκεψιν φίλου του, ὅστις πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἐξ-
έλθει.

Κάθηται διὰ νὰ τὸν περιμένῃ, καὶ διασκεδάζει τὴν ὥ-
ραν του διαλεγόμενος μετὰ τῆς μικρᾶς Ἑλενίσσας, τετραε-
τοῦς διαβολεμένου κορασίου:

— Βλα λοιπὸν νὰ καθῇς στὰ γόνατά μου, τῇ λέγει.

— Δὲν 'μπορῶ, κύριε.

— Καὶ διατί;

— Κρατεῖ ὅλον τὸν τόπον ἡ κοιλία σας.

Σχορπιός.

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

(ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ)

Δύο κόσμους στὴν Ἀκρόπολι
Ξανοίγει ἐκεῖς ποῦ ἀνέβη
Ὁ ἓνας λὲς πῶς νὰ ὑψωθῇ
Στὸν οὐρανὸ γυρεύει.

Ὁ ἄλλος στέκει ταπεινός

Καὶ λυπημένος εἶναι·

Λέγεται ὁ πρῶτος Παρθενῶν,

Ὁ δεύτερος Ἀθῆναι.

Ζακύνθιος.

ΩΣ ΝΕΑΡΑ ΧΗΡΑ

ἥτις ξαναπανδρεύεται καὶ ὡς ἄνοιξις ἀνανεώνει τὰ κάλλη
τῆς ξανάνοιξε τὸ πασίγνωστον

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Η ΜΕΛΙΣΣΑ,"

ὑπὸ νέον διευθυντὴν τὸν ζωνρὸν

κ. ΣΤΑΥΡΟΝ ΜΑΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Ποικιλία φαγητῶν, φρεσκάδα καθημερινή,

Ψάρια τῆς ὥρας καὶ τιμαὶ πολὺ ἡμεροί.

ΤΩΡΑ ΟΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΤΩΚΗΣΑΤΕ

βεβαίως θὰ ἐσπάσατε τῆς λάμπαις σας. Καὶ ἂν δὲν τῆς
ἐσπάσατε, τὰς ἐφθείρατε· καὶ ἂν δὲν τὰς ἐφθείρατε, τὰς
ἐχάσατε.

Τὰ πάντα συνωμοτοῦν λοιπὸν ἐναντίον σας, καὶ σᾶς
ἰναγκάζουν νὰ ἀγοράσητε νέας, διευθυνομένοι μὲ τὸ κατ'-
εὐθεῖαν εἰς τὸ

ΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΠΑΛΛΟΥ

243, Ὁδὸς Ἑρμοῦ, 243,

τοῦ πρῶτον τῆς ἐταιρίας κ. Χουτοπούλου καὶ Σας.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΛΑΜΠΩΝ

Λάμπαι καλλιτεχνικαί, Λάμπαι διὰ χρῆσιν,
Λάμπαι διὰ κολοσσαζὸν φωτισμόν.

ΔΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ἄρχεται ἡ κατὰ Κυριακὴν δημοσίευσις φιλολογικοῦ πα-
ραρτήματος τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὡς ἀνεξαρτήτου
περιοδικικοῦ συγγράμματος ὑπὸ τὸν θεσπέσιον τίτλον

ΣΑΠΦΩ

ἡ διαίτερα ἀγγελία διατυποῦσαι τὸ πρόγραμμα τῆς
«Σαπφῶς» ἐξεδόθησαν, διανεμηθόμεναι τοῖς φίλοις
τῶν Καλῶν Γραμμάτων πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν.